

РЕШЕНИЕ

№ 21286

гр. София, 20.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 13.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **12164** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 - 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на И. Д. Ц., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221423006866-091-001/17.07.2024г. на органи по приходите при ТД на НАП С. в частта, която не е отменена и е потвърдена с Решение №1367/08.10.2024г на Директор на Дирекция ОДОП С.. След изменителното решение на директор на Дирекция ОДОП С. е установено следното: установения с РА дължим данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2017г до 31.12.2017г в размер на 1 430,43лв и лихви за просрочие в размер 263,48лв, е определен на дължим данък в размер на 1 090,49лв и лихви в размер на 34,17лв; установения с РА дължим данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2018г до 31.12.2018г в размер на 6 821,56лв и лихви за просрочие в размер на 3 126,14лв, е определен на дължим данък в размер на 5 741,56лв и лихви в размер на 2 507,13лв и установения с РА дължим данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2021г до 31.12.2021г в размер на 9 661,13лв и лихви за просрочие в размер на 1 988,69лв, е определен на дължим данък в размер на 3 978,31лв и лихви в размер на 467,99лв. Относно останалата оспорена част на установени задължения за данък по чл.48, ал.2 от ЗДДФЛ върху доходите от дейност като ЕТ за периодите от 01.01.2018г до 31.12.2021г и на установените задължения за осигурителни вноски за ДОО и УПФ и ЗОВ за периодите от 01.01.2018г до 31.12.2021г РА е потвърден. С жалбата се оспорват задълженията за данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ за периода 2017г, 2018г и 2021г и за данък по чл.48, ал.2 от ЗДДФЛ за 2018г, 2019г, 2020г и 2021г и вноски за ДОО, вноски за НЗОК и вноски за ДЗПО за периодите от 01.01.2018г до 31.12.2021г.

Като основания за отмяна на задълженията за данък върху общата годишна данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ излага, че в в процесната ревизия не са установени данни за укрити приходи, същата е предшествана от две проверки за установяване на факти и обстоятелства, в които жалбоподател е представил всички изискани от ревизиращите документи и обяснения, проверяващ екип е направил множество насрещни проверки, за да провери предоставената от РЛ информация и да събере допълнителни данни за имущественото му състояние, като са събрани множество писмени доказателства, включително официални документи, представени от жалбоподател и от трети лица. Акцентираща за безспорно установено, че е подавана ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ, в която са били декларирани всички получени облагаеми доходи, поради което констатацията по чл.122, ал.1, т.1 и т.2 отпадат като недоказани. Заявява, че според контролната инстанция в ревизията са установени обстоятелствата по чл.122, ал.1, т.7 за 2018г и 2021г на база направена в РД съпоставка на приходи и разходи, коригирана с установените от нея суми за извършени разходи и приходи, като счита, че констатирано превишение на разходи над приходи за 2018г и 2021г, подкрепено с доводите в Решение №1367/08.10.2024г не съответства на установените от същите инстанции негови доходи и приходи, както и че в съпоставката са допуснати логически и технически грешки. По отношение задълженията за дарък върху общата годишна данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2018г намира, че недостигът е формиран само въз основа на декларираните суми, а не на преки доказателства, като за целите на съпоставката според жалбоподател следва да се изключи сумата от 75000лв като крайно салдо през 2018г и съответно като начално салдо за 2019г и по този начин няма да се формира недостиг, съответно няма да са налице основанията по чл.122, ал.1 ДОПК за 2018г. За 2019г и 2020г не е открито несъответствие между приходите и разходите и не е определена данъчна основа по чл.122, ал.2 от ДОПК, но при изготвяне на съпоставката за тези години са допуснати грешки, които пряко се отразяват в данъчната основа на жалбоподателя за 2021г. Така според решението на директор на дирекция ОДОП С. констатирания през 2021г недостиг възлиза на 33437,51лв, който се дължи на правени през годината вноски в брой в банковата сметка на жалбоподател в размер на 37 590лв. Приходните органи обаче не са взели предвид обстоятелството, че в предходните 2018г и 2019г жалбоподател е получил значителни суми под формата на заем 74100лв за 2018г и 80400лв за 2019г, те са признати за доход на лицето и са включени в съпоставката на приходите и разходите за съответната година. Причина да събере тези средства жалбоподател посочва, че е водил преговори за закупуване на апартамент в [населено място], [улица] през 2019г, те не са използвани при покупката, тъй като е получил ипотечен кредит от 90 000лв от същата банка, с който е финансирал покупката по изричното желание на продавача, а заемите е използвал през 2020г и 2021г за погасяване на кредита. Според жалбоподател това е причината в този период да прави вноски на каса по банковата му сметка в Р. банк, за което в хода на ревизията е представил нужните документи. Така получените заеми са включени в съпоставките за 2018 и 2019г. За 2019г и 2020г съпоставките приключват с положително салдо съответно 68 163лв за 2019г и 75 286 за 2020г, като тези положителни остатъци според жалбоподател представляват получените, но неизхарчени през годината заеми, които съхранявал в брой в дома му. Същите не са включени като негови разполагаеми средства в началото на следващия период, въпреки, че са били налични в началото му. Така ако в съпоставката за 2021г като начално салдо на средства в брой беше включен положителния остатък в края на 2020г в размер на 75 286лв, според жалбоподател приходите ще превишават разходите и нямаше да са налице обстоятелствата по чл.122, ал.1, т.2 ДОПК.

Жалбоподател счита, че следва да бъдат отменени задълженията за данък върху доходите от дейност на ЕТ по чл.26, ал.7 от ЗДДФЛ за всяка една от ревизираните години. Данъкът е

определен при наличие на предпоставките по чл.122, ал.1 ДОПК-укрити приходи, като неправилно е прието от ревизиращите, че жалбоподател е упражнявал стопанска дейност като ЕТ при отдаване под наем на три броя недвижими имоти, 2 находящи се в[жк]и един в[жк]с договорена наемна цена от 300лв /един за цена от 400лв/. Допълва, че всички документи, свързани с отдаването под наем на тези недвижими имоти са представени на данъчната администрация, както и че доходите от наем са декларирани в ГДД приложение №4, данъчната основа, формирана по реда на чл.34 ЗДДФЛ и данъкът върху нея е платен. Според жалбоподателя договорите за наем са дългосрочни и действат за целия ревизиран период, като наемите са плащани по банков път, при изпълнението на договорите не е полагал специални усилия и не е упражнявал трудова дейност, така получените доходи от 1000лв на месец не предполагат реализиране на печалба. Предвид това счита, че изводите на ревизиращите за упражняване на стопанска дейност не са доказани по несъмнен начин, в РА липсват аргументи в този смисъл. Не са налице обективните характеристики на стопанската дейност, тъй като доходите от отдаването са „пасивен доход“ и не зависят от усилията на получателя им, а от вида и характера на имуществото, което се експлоатира. Още повече, че стойността на наемите са под пазарните цени за района и не са променяни през целия ревизиран период. Уточнява, че отдаването на имотите под наем не е част от професионалната му дейност, тъй като през целия ревизиран период е работил по трудов договор в Тапет експерт ЕООД, където се занимава с изработка и монтаж на тапети при пълен работен ден. Неправилно също е прието, че част от стопанската дейност на жалбоподател е продажбата на един недвижим имот през 2021г, тъй като доходът е бил надлежно декларирани в приложение №5 на ГДД за 2021г и дължимият данък е внесен, доходите от продажба на недвижим имот и доходите от наем, въпреки че имат общ източник, нямат общи характеристики, които да ги обединят в едно търговско предприятие. На база изложените аргументи по-горе според жалбоподателя обуславят незаконосъобразността и на установените задължения за осигурителни вноски върху доходите от наем. Пзовава се на мотивите на ТР №2/2022г по тълкувателно дело №8/2020г на ВАС и предвид липсата на достатъчно доказателства за развивана стопанска дейност по реда на чл.26, ал.7 от ЗДДФЛ счита, че РА следва да бъде отменен и в тази му част. Иска се отмяна на РА №Р-2221423006866-091-001/17.07.2024г в частта, в която е потвърден с Решение №1367/08.10.2024г на директор дирекция ОДОП С..

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. Д. поддържа жалбата, иска се от съда да отмени РА в оспорената част, претендира присъждане на разноски по списък. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Ответникът-Директор на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП редовно призован, чрез юрк. Й. оспорва жалбата, моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на процесния РА в оспорената част като правилен и обоснован по мотиви, изложени от директор на Дирекция ОДОП. Прави оспорване по отношение на експертизата и претендира разноски съгласно Наредбата за адвокатските възнаграждения в минимален размер. Подробни съображения излага в писмени бележки, дадени в указания от съда срок.

СГП редовно призована се представлява от прокурор П., която дава заключение за отмяна на оспорения РА като незаконосъобразен и за уважаване на жалбата.

Административен съд София - град, като обсъди оплакванията в жалбата, доводите и становищата на страните, и след направената служебна проверка за законосъобразност на установени задължения за данък по чл.48, ал.2 от ЗДДФЛ върху доходите от дейност като ЕТ за периодите от 01.01.2018г до 31.12.2021г и на установените задължения за осигурителни вноски за ДОО и УПФ и ЗОВ за периодите от 01.01.2018г до 31.12.2021г и е изменил РА в оспорената част за уставен дължим данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл.17 от

ЗДДФЛ за периода от 01.01.2017г до 31.12.2017г в размер на 1 430,43лв и лихви за просрочие в размер на 263,48лв и е определил на дължим данък в размер на 1090,49лв и лихви в размер на 34,17лв, за установен дължим данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2018г до 31.12.2018г в размер на 6821,56лв и лихви за просрочие в размер на 3126,14лв и е определил на дължим данък в размер на 5741,56лв и лихви в размер на 2507,13лв и за установен дължим данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2021г-31.12.2021г в размер на 9661,13лв и лихви за просрочие в размер на 1988,69лв и е определил на дължим данък в размер на 3978,31лв и лихви в размер на 467,99лв. Ревизионният акт е обжалван в рамките на предвидения за това срок, пред горестоящия в йерархията на приходната администрация орган, който с решението си го е потвърдил в обжалваната част. Така постановеният от директора на Дирекция "ОДОП" – С. резултат и подаването на жалбата в рамките на предвидения за това преклузивен срок, налагат извод за нейната процесуална ДОПУСТИМОСТ.

Ревизионното производство е започнало със Заповед №Р-22221423006866-020-001/22.11.2023 г., връчена на 24.11.2023 г. /по електронен път/, изменена със Заповед №Р-22221423006866-020-002/24.01.2024 г. и Заповед №Р-22221423006866-020-003/23.02.2024 г., издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на И. Д. Ц. за определяне на задълженията за данък върху общата годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г., за данък върху доходите от стопанска дейност като ЕТ за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2021 г., за осигурителни вноски за ДОО - за самоосигуряващо се лице за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2021 г., за осигурителни вноски за УПФ - за самоосигуряващо се лице за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2021 г. и за ЗОВ - за самоосигуряващо се лице за периодите от 01.01.2018г до 31.12.2021г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221423006866-092-00Ш 7.05.2024 г. По молба на лицето от ръководителя на ревизията е издадено Уведомление №Р-22221423006866-РУС-001 от 29.05.2024 г. за продължаване на срока за подаване на възражение и представяне на доказателства по РД до 03.07.2024 г. Срещу РД не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221423006866-091-001/17.07.2024 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 24.07.2024 г. /по електронен път/. Установени са допълнителни задължения за данък върху общата годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 10 801.49 лв., за данък върху доходите от стопанска дейност като ЕТ в размер на 5 825,47 лв., за осигурителни вноски за ДОО - за самоосигуряващо се лице в размер на 7 954,79 лв., за осигурителни вноски за УПФ - за самоосигуряващо се лице в размер на 2 687,43 лв. и за ЗОВ - за самоосигуряващо се лице в размер на 4 299,88 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви за данък върху общата годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 5 378,31 лв., лихви за данък върху доходите от стопанска дейност като ЕТ в размер на 2 202,79 лв., лихви за вноски за ДОО в размер на 3 365.48 лв., лихви за вноски за УПФ в размер на 1 136,96 лв. и лихви за ЗОВ в размер на 1 819,19 лв.

Извършени са процесуални действия и са събрани доказателства, подробно описани в РД. представляващ неразделна част от оспорвания РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

За задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ

Прието е, че И. Д. Ц. е местно физическо лице по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от ЗДДФЛ и на основание чл.6 от с.з. е носител на задължението да данъци за придобити доходи от източници в РБ и чужбина. Същият е разведен с 2 пълнолетни деца, не е регистриран като ЕТ и няма регистрация по ЗДДС, няма дялове и участия в търговски дружества.

За ревизираните 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г. от жалбоподателя са подадени годишни данъчни декларации /ГДЦ/ по чл. 50 от ЗДДФЛ. Декларирани са получени доходи от трудови правоотношения, доходи от наеми и доход от продажба на недвижим имот през 2021 г.

От 19.05.2014 г. до момента ревизираното лице работи по трудов договор, с работодател „ТАПЕТ ЕКСПЕРТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на длъжност работник в строителството на сграда, с код по НКПД 3913001, и като такъв е осигуряван за всички осигурителни рискове. Установени са декларирани получени доходи по трудови правоотношения в размер на 4 879.84 лв. - през 2017 г., 4 931.44 лв. - през 2018 г., 5 175.12 лв. - през 2019 г., 4 464.66 лв. - през 2020 г. и 6 038.21 лв. - през 2021 г., както и изплатени обезщетения от НОИ в размер на 288.99 лв. - за 2017 г., 45,90 лв. - за 2018 г., 263,72 лв. - за 2019 г., 161,33 лв. - за 2020 г. и 451,27 лв. - за 2021 г. Посочените суми са включени в приходната част на годишните съпоставки съответно на ред 3 и ред 9.

Декларирани са и получени доходи от отдаване под наем на недвижими имоти в размер на 4 615,38 лв. - за 2017 г., 9 230,77 лв. - за 2018 г., 12 000,00 лв. - за 2019 г., 15 824,18 лв. - за 2020 г. и 12 000,00 лв. - за 2021 г. Тези суми са включени в приходната част в таблиците за съпоставки за съответните периоди на ред 6.

През 2021 г. по приложение 5 от ГДЦ е деклариран облагаем доход от продажба на имот в размер на 5 591,01 лв., формиран като положителна разлика между продажна цена 122 000,00 лв. и покупна стойност 115 787,75 лв., намалена с 10% нормативно- признати разходи в размер на 621,23 лв. Съгласно представени нотариални актове /НА/ имотът, представляващ апартамент №24 в С., район „В.“, [улица]. ет. 5. вх. А. с площ 56.27 кв. м., е закупен през 2019 г. за 115 757,75 лв. и е продаден през 2021 г. за 122 000,00 лв.

Установени са притежаваните от лицето недвижими имоти, както следва:

1. Поземлен имот /ПИ/ №678. парцел 2, с площ 1 100 кв. м. и сграда с площ 70 кв. м., находящи се в [населено място], [община], [улица]. Имотът е придобит чрез дарение на 19.08.2011 г. от В. И. М..

2. Апартамент №4. в С..[жк], [улица]. [жилищен адрес] с площ 46,70 кв. м., придобит през 2012 г. чрез покупко-продажба съгласно Нотариален акт /НА/ за продажба на недвижим имот /НИ/ в груб строеж №2, том. I, рег. №238, дело №2 от 12.01.2012 г., с продажна цена в размер на 33 000,00 лв., платена по банков път по сметка на пълномощник на продавача преди подписване на НА.

3. Апартамент №6. в С..[жк], [улица], [жилищен адрес]. с площ 45,4 кв. м., придобит чрез покупко-продажба през 2012 г., съгласно НА №95, том 2, рег. №8279. дело №265 от 07.08.2012 г., с продажна цена в размер на 35 500.00 лв., която е получена изцяло по банков път от купувач преди подписване на НА.

4. Апартамент №22 в С..[жк], [улица], [жилищен адрес]. ет. 3, с площ 93.38 кв. м., придобит чрез покупко-продажба през 2018 г., съгласно НА №121. том I. рег. №2090, дело №87 от 21.06.2018 г., с продажна цена 60 000,00 лв.

Този апартамент е продаден през 2022 г. /след ревизирания период/ съгласно НА №30, том III. рег. №2963. дело №214/2022 г. за сумата от 101 000.00 евро.

5. Апартамент №24 в С.. [улица]. вх. А. ет. 5, с площ 56.27 кв. м., придобит чрез покупко-продажба през 2019 г. съгласно НА №136. том 01, рег. №1656. дело №111 от 14.05.2019 г., с продажна цена 115 787,75 лв., от която продавачът твърди, че е получил от купувача сума в размер на 32 000.00 лв., а останалата част от сумата ще бъде изплатена чрез банков кредит, отпуснат на купувача. Във връзка с покупката на този имот е

установено, че жалбоподателят е платил чрез заемни средства от „РАЙФАЙЗЕН БАНК“ АД в размер на 90 000.00 лв. и е представен НА за учредяване на договорна ипотека върху НИ №137, том 01. рег. №1657, дело №112 от 14.05.2019 г.

Същият апартамент е продаден през 2021 г., съгласно НА №15, том III. рег. №5040, дело №375 от 07.06.2021 г. за продажна цена в размер на 122 000.00 лв.. платена по банков път в деня на подписване на НА. Реализираният доход от продажбата на този имот е деклариран в ГДД за 2021 г.

6. 1/2 ид. ч. от жилище, представляващо самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1106.83.1.2, с адрес С.. [улица], ет. 2. заедно с 52,53% ид. ч. от правото на собственост върху дворното място, в което е построена сградата, представляващо ПИ с идентификатор 68134.1106.83, при квоти 3/5 ид. ч. за И. Д. Ц. и 2/5 ид. ч. за И. К. З., придобит чрез покупко-продажба през 2021 г., съгласно НА №112. том 2, рег. №5723, дело №276 от 23.09.2021 г. за обща продажна цена от 75 028,26 лв., от която продавачът е получил 43 028,26 лв. от И. Ц. преди подписване на договора, а остатъкът от 32 000.00 лв. е съгласен да му бъде платен от И. З. в срок до 1 месец, считано от датата на подписването на договора.

С НА за учредяване и запазване на право на строеж срещу задължение за изграждане на сграда №155, том 2, рег. №6056, дело №316 от 06.10.2021 г., собствениците - учредители /в т.ч. И. Д. Ц./ на ПИ с идентификатор 68134.1106.83, учредяват на „КПРОЕКТ 3“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] безсрочно право на строеж за построяване в ПИ на „Апартаментен хотел с магазини, кафе-клуб с рецепция и подземен паркинг“. За учредителя И. Д. Ц. е отредено правото на строеж за построяване на апартамент №17, на 6 етаж със застроена площ от 48,90 кв. м., паркомъсто №1/2 със застроена площ от 14,70 кв. м., заедно е 0,676% ид. ч. от общите части на сградата, равняващи се на 3.03 кв. м. и заедно със съответните ид. ч. на подземния паркинг.

Освен посочените имоти, жалбоподателят е закупил през 2022 г. /след ревизирия период/ още 3 паркоместа и друг апартамент с площ 78,76 кв. м. в С.,ж. к. „Л.“, както и ПИ с площ от 2998кв.м. в [населено място], за което са представени НА, описани на стр.19 в РД.

Констатирано е, че ревизираното лице живее в наследствения имот в [населено място], придобит по дарение преди ревизирия период. В тази връзка като разходи в годишните съпоставки са включени суми за платени консумативи само за този имот. а за другите имоти, които лицето притежава и са отдавани под наем не са отразени разходи за електричество, вода и топлофикация, т.к. същите са плащани от наемателите.

Установено е, че през ревизираните периоди три от апартаментите в[жк]- апартаменти №4. 6 и 22, са отдавани под наем за живеене на 3.физически лица - наематели: Б. Г. И. - за месечен наем в размер на 400,00 лв., З. Я. С. - за месечен наем 300,00 лв. и Ф. К. И. - за месечен наем 300,00 лв. На посочените наематели са извършени насрещни проверки, при които е потвърдено ползването на имотите под наем. Представени са сключени с лицата договори за наем. Констатирано е. че разходите за консумативи на апартаментите са плащани от наемателите за тяхна сметка и в тази връзка в съпоставките не са включени суми за разходи на жалбоподателя. И. Ц. е декларираш получените доходи от наем в ГДД и за тях е внесъл съответния 10% данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ. Декларираните суми от получени наеми са включени в годишните съпоставки на ред 6.

Във връзка с придобиването на имоти в разходната част на годишните съпоставки, на ред 17 са включени за 2018 г. - сума в размер на 70 000,00 лв., за 2019 г. - 119 887,80 лв. и за 2021 г. - 46 028,26 лв. В приходната част на съпоставката за 2021 г. на ред 7 е включен доход от прехвърляне на имущество в размер на 122 000.00 лв.

За апартамент №4 в[жк]жалбоподателят е представил сключен предварителен договор за продажба от 05.08.2020 г. с Е. Д. И., по силата на който е получил капаро в размер на 60 000.00 лв. Установено е, че през 2022 г. сделката е развалена съгласно представено допълнително споразумение от 30.08.2022 г. и полученото капаро с неустойка в размер на 2 000,00 лв. е върната на купувача, за което е представено платежно нареждане от 03.10.2022 г. С оглед констатираното в приходната част на съпоставката за 2020 г. на ред 7 е включена получената сума за капаро в размер на 60 000,00 лв.

Установени са притежаваните от жалбоподателя МПС, описани на 47 - 49 в РД и в съпоставките за отразени съответните получени и разходвани суми. Подробно са описани и анализирани банковите сметки на лицето, отразени на стр. 49 - 50 в РД. В отделна таблица на стр. 51 в РД са представени данните за

начално и крайно салдо по банковите сметки за съответните ревизиранни периоди. Платените по банков път суми са подробно описани по периоди на стр. 24 - 25 в РД. Констатирани са извършените от лицето разходи по фактури от доставчици, регистрирани по ЗДДС, като данните са отразени по години в таблици на стр. 25 - 26 в РД, а сумите на разходите са включени в таблиците за съпоставки за съответните периоди. Установен е размерът на платените местни данъци, такси и глоби и платен данък по ГДД. данни за което са представени на стр. 26 - 27 в РД. В обобщена таблица на стр.27 в РД систематично са представени извършените разходи от лицето по период, сума и вид /разходи за комунални услуги, разходи за придобиване и подобрене на недвижимо имущество, разходи за покупка на МПС, разходи за платени данъци, публични задължения и банкови такси, разходи за погасяване на банкови кредити, разходи за погасяване на заеми от физически лица - И. Г., други разходи - за хранване на сметка на К. Д., разходи за застраховки, разходи за покупки на стоки и услуги чрез доставчици на куриерски услуги, разходи за покупки на стоки и услуги от системата на НАП и разходи, извършени чрез ИЗИПЕЙ и MONEYGRAM/. Същите са в общ размер на 94 136.03 лв. - за 2017 г., 107 449,47 лв. - за 2018 г., 156 086,50 лв. - за 2019 г., 74 375,50 лв. - за 2020 г. и 116 487,09 лв. - за 2021 г.

В аналогично изготвена обобщена таблица на стр. 35 - 36 в РД. систематично са представени установените доходи и постъпления по период, сума и вид /доходи от трудови правоотношения, доходи от продажба на МПС. доходи от отдаване под наем на НИ. получени обезщетения от НОИ. получени обезщетения от застрахователи. получени преводи чрез Е.. получени парични заеми от физически лица /ФЛ/. получени банкови кредити, получени преводи от ФЛ чрез дружества за е-пари. хранване на банкови сметки от ФЛ, възстановени суми по ИД. получено капаро за НД. доходи от продажба на НИ/. Същите са в общ размер на 81 124.25 лв. - за 2017 г., 100 147.69 лв. - за 2018 г., 189 322.53 лв. - за 2019 г., 111 595.73 лв. - за 2020 г. и 153 172,53 лв- за 2021г.

В обобщение на констатираните факти са изготвени годишни съпоставки на получените доходи и извършени разходи поотделно за всеки един от ревизираните периоди, представени в таблици, съответно за 2017 г. - на стр. 52 - 54 в РД. за 2018 г. па стр. 56 - 57 в РД. за 2019 г. - на стр. 58 - 60 в РД. за 2020 г. - на стр. 61 - 62 в РД и за 2021 г. - на стр. 63 - 64 в РД.

В резултат на съпоставките за три, от общо ревизираните 5 години, са установени несъответствия, т. е. превишение на извършените разходи над получените доходи /паричен недостиг/, в следните размери: за 2017 г. - 3 406,00 лв., за 2018 г. - 62743.62 лв. и за 2021г. - 90 265.77 лв.

За останалите 2 години е констатирано съответствие, т.е. превишение на доходите над разходите - за 2019 г. в размер на 68 163.00 лв. и за 2020 г. в размер на 75 286.18 лв.

Като размер установените несъответствия и превишения са изчислени по формулата: к. 2 + к. 3 - к. 4 - к. 5, където: к. 2 са паричните средства в началото на данъчния период, к. 3 са постъпленията през периода, к. 4 са разходите за периода, а к. 5 - паричните средства в края на данъчния период.

Изчисленията в съпоставките са направени при следните базисни данни:

За начална разполагаема сума в брой към 01.01.2017 г. са приети 27.500.00 лв., при деклариран от лицето 49 000,00 лв. За сумата в размер на 27 500.00 лв. органите по приходите са приели, че е с доказан произход от получени през 2015 г. и 2016 г. заеми в брой от физически лица.

По повод на констатираните несъответствия по годишните съпоставки, ревизиращите са преценили, че са налице обстоятелства по чл. 122,ал. 1. т. 2 от ДОПК -т.е. наличие на данни за укрита приходи или доходи и на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК на 26.02.2024 г. на лицето е връчено Уведомление №Р-22221423006866-113-001 от 14.02.2024 г. с което е информирано, че данъчната основа за ревизираните видове данъчни и осигурителни задължения ще бъде определена по реда на чл. 122 - 124а от ДОПК.

По повод на връченото уведомление жалбоподателят е представил становище с вх. №К.-760/11.03.2024 г. с което е оспорил наличието на укрита доходи, констатирани като основание за прилагане на особения ред на облагане по чл. 122- 124а от ДОПК. В становището лицето е оспорило изчисленият недостиг за 2017 г. в размер на 3 406.00 лв., произтичащ от определената от органите по приходите начална разполагаема сума в размер на 27 500,00 лв., с твърдение, че към нея следва да се прибавят и събрани от него суми в размер на 10 800,00 лв., които са му предоставени по приложен договор за доверително управление на средства от 17.08.2016 г. с Д. С. В.. Аналогично по отношение на недостига за 2018 г. е посочено, че също следва да се добави сумата от 10 800,00 лв. по цитирания договор за доверително управление на средства. Отделно е

изразило становище, че недостига за 2021 г. се компенсира изцяло от установените превишения за предходните 2019 г. и 2020 г. в общ размер на 143 449.18 лв. и към тази сума следва да се добавят оставените на съхранение суми в общ размер на 57 600 лв., съгласно отчета от 29.12.2021 г. към договора за доверително управление с Д. В.. В тази връзка е заявено, че началното салдо в брой към 01.01.2021 г. е в размер на 211 049,18 лв.

По отношение на договора за доверително управление от 17.08.2016 г. лицето е пояснило в становището, че става дума за събрани от името на доверителя наеми в размер на 900,00 лв. месечно по договор за наем от 12.08.2016 г., сключен между Д. В. /наемодател/ и „АЛИУМ - В“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] /наемател/, с който се отдава под наем магазин №3, находящ се в С.. [улица]. Посочено е, че съгласно приложените към договора разписки за получени суми и отчети за извършените дейности по договора, общо за периода от 17.08.2016 г. до 06.07.2022 г. са му били предоставени, с цел управление на парични средства, собственост на Д. В., 63 900.00 лв. или средно по 10 800,00 лв. на година, и въпросната сума е задължение към доверителя, което ще бъде погасено, след като от нея му се посочи валидна банкова сметка, по която да се наредят парите. Към становището са приложени, подробно описани в РД на стр. 33, Договор за доверително управление от 17.08.2016 г.. Анекс от 13.07.2022 г. към договора от 17.08.2016 г., с който е договорено, че сумите могат да бъдат превеждани директно от страна на наемателя „АЛИУМ - В“ ЕООД по банкова сметка на довереника в „РАЙФАЙЗЕНБАНК“ АД. разписки за предадени от Д. В. на И. Ц. суми по договора за доверително управление, отчети за извършените действия по договора за периода от 2016 г. до 2022 г.. договор за наем 12.08.2016 г. между Д. В. /наемодател/ и „АЛИУМ - В“ ЕООД /наемател/ и покана от Д. В. до жалбоподател за връщане на оставените при него на съхранение парични средства в размер на 63 900.00 лв.. съгласно представени отчети за 2016г -2022г.

След анализ на представените доказателства в заключение приходните органи приемат, че сумите, постъпили във връзка с изпълнението на договора за доверително управление, не са част от имуществото на Ц. и се считат изцяло за средства на доверителя В.. Не са установени постъпили по банковата сметка на жалбоподател суми във връзка с договора, като съгласно представените отчети жалбоподател не е извършвал действия във връзка с обслужването на отдавания под наем магазин- пред ревизиращите са представени 64 разписки за предаване на сума с месечен размер 900лв, в които са положени подписи на доверител, различаващи се от подписите на лицето в договора за доверително управление и в договора за наем.

По данни от ПП С. относно подавани справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи от наем на лицето В. е констатирано, че дружеството наемател е декларирано за 2016г-общо изплатени 5100лв и удържан данък 459лв, за 2017г общо изплатени 9000лв и удържан данък 567лв, за 2018г общо изплатени 10800лв и удържан данък 729лв, за 2020г брутен размер на доходите 8100лв и удържан данък 486лв и за 2021г брутен размер на доходите 10800лв и удържан данък 729лв.

Извършена е проверка относно подадени ГДД по чл-50 от ЗДДФЛ за периода 2016-2021г, като е установено, че В. е декларирала доходи от наем, съвпадащи с декларираните от наемател „Алиум-В“ ЕООД.

С оглед насрещната проверка на В. е представен договор за доверително управление на средства, договор за наем и разписки за предоставени суми на Ц., без обаче да са дадени обяснения каква е била целта на сключения договор за доверително управление. С оглед горното приходните органи са приели, че разписките и договора са изготвени за целите на ревизията на Ц., изтъкнато е, че чистите доходи на В., получени като доходи от наем, се различават от сумите, посочени в разписките за получени от Ц. суми и не е съобразен размера на удържания от наемателя данък за всички години, а за 2016г и 2017г се различава и brutния размер на получените доходи. Посочено е още, че не е ясно къде са съхранявани сумите и е поставен под съмнение фактът, че сумата от 63900лв не е възстановена на собственика. С оглед така в съпоставката за 2017г е потвърдена за разполагаема към 01.0.2017г сума в брой в размер на 27 500 от доказани заеми през предходните периоди и не са сключени средства по договора за доверително управление с мотив, че постъпилите средства по този договор не са част от имуществото на Ц. и се считат изцяло за средства на доверителя В..

Предвид установеното, на осн.чл.122,ал.2 ДОПК е определена обща годишна данъчна онова по чл.17 от ЗДДФЛ и съответния 10% държим данък по чл.48, ал.1 ЗДДФЛ по периоди:

За 2017 г. на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 14 310,90 лв.. формирана като сбор от: 6 251,06 лв. - деклариран доход по трудови правоотношения. 500,00 лв. - недеklarиран доход от продажбата на МПС с рег. [рег.номер на МПС] . К. Е. /закупен на 29.03.2017 г. за 6 000.00 лв. и продаден на 11.04.2017 г. за 6 500,00 лв./, 4 153.84 лв. - деклариран доход от наеми и 3 406,00 лв. - изчислен недостиг по съпоставка, квалифициран като друг недеklarиран доход. При така формираната данъчна основа в размер на 14 310,90 лв. е установен дължим данък по чл. 48. ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 1 430,43 лв. След приспадане на внесен данък в размер на 1 039.83 лв. е установена сума за довносяне в размер на 390,60 лв. Начислени са лихви за просрочие в размер на 263.48 лв.

За 2018 г. на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определяна обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 68 215,58 лв.. формирана като сбор от: 5 471,96 лв. - деклариран доход от трудови правоотношения и 62 743,62 лв. - изчислен недостиг по съпоставка, квалифициран като друг недеklarиран доход. При определяне на данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ са изключени декларираните от лицето доходи от наеми. т. к. същите са квалифицирани като доходи от дейност като ЕТ, облагаеми с 15%. При така формираната данъчна основа в размер на 68 215,58 лв. е установен 10% дължим данък по чл. 48. ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 6 821,56 лв. След приспадане на внесен данък в размер на 1 367,28 лв. е установена сума за довносяне в размер на 5 454,28 лв. Начислени са лихви за просрочие в размер на 3 126,14 лв.

За 2019 г. на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определяна обща годишна данъчна основа в размер на 5 672,02 лв.. представляваща размерът на декларираните доходи от трудови правоотношения. При определяне на данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ са изключени декларираните от лицето доходи от наеми. т. к. същите са квалифицирани като доходи от дейност като ЕТ, облагаеми с 15%. При така формираната данъчна основа в размер на 5 672,02 лв. е установен 10% дължим данък по чл. 48. ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 567.20 лв. При внесен данък в размер на 1 638.20 лв. е установен надвнесен данък в размер на 1 071.00 лв.

За 2020 г. на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определяна обща годишна данъчна основа в размер на 6 214.96 лв., представляваща размерът на декларираните доходи от трудови правоотношения. При определяне на данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ са изключени декларираните от лицето доходи от наеми, т. к. същите са квалифицирани като доходи от дейност като ЕТ, облагаеми с 15%. При така формираната данъчна основа в размер на 6 214,96 лв. е установен 10% дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 621.50 лв. При внесен данък в размер на 2 018.50 лв. е установен надвнесен данък в размер на 1 397,00 лв.

За 2021 г. на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определяна обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 96 611,33 лв.. формирана като сбор от 6 345.56 лв. - деклариран доход от трудови правоотношения и 90 265.77 лв. – изчислен недостиг по съпоставка, квалифициран като друг недеklarиран доход. При определяне на данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ са изключени декларираните от лицето доходи от наеми и от продажба на имот. т. к. същите са квалифицирани като доходи от дейност като ЕТ, облагаеми с 15%. При така формираната данъчна основа в размер на 96 611.33 лв. е установен 10% дължим данък по чл. 48. ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 9 661,13 лв. След приспадане на внесен данък в размер на 2 236.52 лв. е установена сума за довносяне в размер на 7 424,61 лв. Начислени са лихви за просрочие в размер на 1 988.69 лв.

По отношение на задълженията за данък върху доходите от стопанска дейност като ЕТ са констатирани следните обстоятелства:

През целия ревизиран период И. Ц. е отдавал недвижими имоти под наем. Посочено е. че съгласно чл. 1. ал. 1, т. 13 от Търговския закон /ТЗ/, търговец по смисъла на този закон е всяко физическо или юридическо лице. което по занятие извършва хотелиерски, туристически, рекламни, информационни, програмни, импресарски или други услуги. Изтъкнато е. че чл. 2, т. 3 от ТЗ определя, че не се смятат за търговци лицата, извършващи хотелиерски услуги чрез предоставяне на стаи в обитаваните от тях жилища, но лицето не попада в хипотезата на чл. 2 от ТЗ. Формиран е извод, че извършваната дейност по отдаване на недвижими имоти под наем на физически лица е стопанска дейност. Жалбоподателят е реализирал приходи от наем, които е декларирал с ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ в Приложение №4 - доходи от наем или от друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество, като е приспаднал 10% разходи за

дейността и върху сумата на годишната данъчна основа е начислил и внесъл 10% данък. Отбелязано е, че съгласно чл. 286, ал. 2 от ТЗ, търговски са сделките по чл. 1, ат. 1 от с. з. независимо от качеството на лицата, които ги извършват. Предвид изложеното, дефинирането на едно физическо лице, като търговец, не следва да се обвързва единствено с наличието или липсата на регистрация, като ЕТ по реда на ТЗ, а съобразявайки дефиницията на чл. 1, ал. 1 от ТЗ. За да се определи една сделка като търговска е необходимо извършването да е по занятие, а не да има случаен характер, да бъде системно с цел извличане на печалба в свой частен интерес. От наличната информация в Имотен регистър е установено, че ревизираното лице закупува както преди, така и през ревизирания период недвижими имоти, които отдава под наем дългосрочно. Закупените имоти не са за негови жилищни нужди, а с инвестиционна цел. Поради тази причина е прието, че сключените от лицето първоначални и последващи сделки, свързани с построяването или закупуването на недвижими имоти и последващото им отдаване под наем, следва да се определят като търговски, тъй като са извършени по занятие и с цел извличане на печалба и приходите от наем от тези имоти следва да се третират като стопанска дейност, т.е. реализират се доходи по чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ, които са облагаеми с 15% данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ.

Предвид това, на основание чл.122, ал.2 ДОПК е формирана данъчна основа за доходите от стопанска дейност като ЕТ и е определен съответния 15% дължим данък по чл.48, ал.2 ЗДДФЛ по периоди, а именно: За 2018 г. на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определен облагаем доход по чл. 26 от ЗДДФЛ за доходите от дейност като ЕТ в размер на 8 995,01 лв., формиран като разлика между декларираните доходи от наем в размер на 9 230,77 лв. и платени разходи за данъци за имотите в размер на 235.76 лв. След приспадане на задължителни осигурителни вноски в размер на 2 500,61 лв. е определена данъчна основа по чл. 28 от ЗДДФЛ в размер на 6 494.40 лв. и дължим 15% данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер на 974.16 лв. Начислени са лихви за просрочие в размер на 558.34 лв.

За 2019 г. на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определен облагаем доход по чл. 26 от ЗДДФЛ за доходите от дейност като ЕТ в размер на 11 570.08 лв., формиран като разлика между декларираните доходи от наем в размер на 12 000,00 лв. и платени разходи за данъци за имотите в размер на 429,92 лв. След приспадане на задължителни осигурителни вноски в размер на 3 216.447 лв. е определена данъчна основа по чл. 28 от ЗДДФЛ в размер на 8 353,61 лв. и дължим 15% данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер на 1 253,04 лв. Начислени са лихви за просрочие в размер на 569,55 лв.

За 2020 г. на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определен облагаем доход по чл. 26 от ЗДДФЛ за доходите от дейност като ЕТ в размер на 15 396,58 лв., формиран като разлика между декларираните доходи от наем в размер на 15 824,18 лв. и платени разходи за данъци за имотите в размер на 427.60 лв. След приспадане на задължителни осигурителни вноски в размер на 4 280,25 лв. е определена данъчна основа по чл. 28 от ЗДДФЛ в размер на 11 116,33 лв. и дължим 15% данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер на 1 667,45 лв. Начислени са лихви за просрочие в размер на 588.84 лв.

За 2021 г. на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определен облагаем доход по чл. 26 от ЗДДФЛ за доходите от дейност като ЕТ в размер на 17 816,93 лв., формиран като разлика между декларираните доходи общо в размер на 134 000,00 лв. / в т.ч. от наеми в размер на 12 000,00 лв. и от продажба на имот 122 000,00 лв./ и разходи 116 183,07 лв. / в т.ч. разходи за данъци в размер на 425,32 лв. и стойност на придобиване на продадения имот в размер на 1 15 757.75 лв./. След приспадане на задължителни осигурителни вноски в размер на 4 944.77 лв. е определена данъчна основа по чл. 28 от ЗДДФЛ в размер на 12 872,16 лв. и дължим 15% данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер на 1 930,82 лв. Начислени са лихви за просрочие в размер на 486,06 лв.

За задълженията за осигурителни вноски за ДОО е констатирано следното: И. Ц. е физическо лице без регистрация като ЕТ, не е лице осъществяващо свободна професия и работи по трудов договор. За дейността по отдаване под наем на имоти подлежи на облагане по реда на чл.26, т.7 ЗДДФЛ и на регистрация като самоосигуряващо се лице и следва да се осигурява като такава. Съгласно чл.4, ал.3, т.2 КСО за дейността като търговец следва да се осигурява задължително за инвалидност поради общо заболяване и старост и за смърт. На осн.чл.122-124а ДОПК за периодите от 01.01.2018г до 31.12.2021г са определени допълнителни задължения за вноски за ДОО като самоосигуряващо се лице общо в размер на 7954,79лв и са начислени лихви за просрочие в размер на 3365,48лв, като данните за изчисленията са дадени в табличен вид на стр.71-76 в РД.

За задълженията за осигурителни вноски за ДЗПО за УПФ е констатирано следното:

Съгласно изискванията на чл. 157, ал. 5 и ал. 6 от КСО. И. Ц. като лице, родено след 31.12.1959 г., следва да се осигурява за дейността си като търговец за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2021 г. На основание чл. 157, ал. 6 от КСО осигурителните вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване се внасят върху доходите, за които се дължат осигурителни вноски за ДОО. с изключение на чл. 9, ал. 6 и 7. Съгласно чл. 158 от КСО. осигурителните вноски за ДЗПО се внасят в сроковете по чл. 7 от КСО - до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят. На основание чл. 122 - 124а от ДОПК за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2021 г. са определени допълнителни задължения за осигурителни вноски за УПФ като самоосигуряващо се лице общо в размер на 2 687,43 лв. и са начислени лихви за просрочие в размер на 1 136.96 лв. Данните за изчисленията по периода са дадени в таблици на стр. 76 - 80 в РД.

За задълженията за здравно-осигурителни вноски е констатирано следното:

И. Ц. е следвало да се осигурява за дейността си като търговец за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2021 г. и да внася авансово осигурителни вноски на основание чл.40, ал.1. т.2 от ЗЗО. Лицата по чл. 4, ал. 3, т. 1,2 и 4 от КСО се осигуряват авансово върху месечен доход, които не може да бъде по-малък от минималния месечен размер на осигурителния доход за самоосигуряващите се лица и за регистрираните земеделски стопани и тютюнопроизводители, определени със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване, и окончателно върху доходите от ДсКйОСТТй х1 доходите по т. 3, през календарната година, съгласно справката към данъчната декларация по реда на чл. 6. ал. 9 от КСО вноските се внасят за сметка на самоосигуряващите се лица до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят, а окончателната осигурителна вноска най-късно в срока за подаване на данъчната декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ. На основание чл. 122 - 124а от ДОПК за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2021 г. са определени допълнителни задължения за ЗОВ като самоосигуряващо се лице общо в размер на 4 299.88 лв. и са начислени лихви за просрочие в размер на 1 819.19 лв. Данните за изчисленията по периода са дадени в таблици на стр. 80 - 83 в РД.тр.71-76 РД.

С РА №Р-22221423006866-091-001/17.07.2024г, издаден от С. Т. К.-орган възложил ревизията и Д. С. С.-ръководител на ревизията са установени допълнителни данъчни и осигурителни задължения общо в размер на 45 471,79лв, в т.ч. главница 31569,06лв и лихви 13902,73лв, от които за данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ върху общата годишна данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ в размер на 10801,49лв за периодите от 01.01.2017г до 31.12.2021г и съответните лихви в размер на 5378,31лв, за данък по чл.48, ал.2 от ЗДДФЛ върху доходите от стопанска дейност като ЕТ в размер на 5825,47лв за периодите от 01.01.2018г до 31.12.2021г и съответните лихви в размер на 2202,79лв, за осигурителни задължения по реда на КСО за вноски за ДОО-за самоосигуряващо се лице в размер 7954,79лв за периодите от 01.01.2018г до 31.12.2021г и съответните лихви в размер на 3365,48лв, за вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване ДЗПО за УПФ за самоосигуряващо се лице в размер на 2687,43лв за периодите от 01.01.2018г до 31.12.2021г и съответните лихви в размер на 1136,96лв и за здравно-осигурителни вноски за самоосигуряващо се лице по реда на ЗЗО в размер на 4299,88лв за периодите от 01.01.2018г до 31.12.2021г и съответните лихви в размер на 1819,19лв.

Ревизионният акт е оспорен пред директор на дирекция ОДОП С. като е депозирана жалба вх.№94-И-273/02.08.2024г по регистър на ТД на НАП С. и вх.№23-22-1138/09.08.2024г по регистъра на Дирекция ОДОП С..

След разглеждане на жалбата, Директор на дирекция ОДОП С. се произнася с Решение №1367/08.10.2024г, с което потвърждава ревизионния акт в частта на установени задължения за данък по чл.48, ал.2 от ЗДДФЛ върху доходите от дейност като ЕТ за периодите от 01.01.2018г до 31.12.2021г и на установените задължения за осигурителни вноски за ДОО и УПФ и ЗОВ за периодите от 01.01.2018г до 31.12.2021г Със същото решение е изменен Ревизионният акт в частта: на установени с РА дължим данък по чл.48, ал.1 ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ за периода от 01.01.2017г до 31.12.2017г в размер на 1430,43лв и лихви за просрочие в размер на 263,48лв и е определил на дължим данък в размер на 1090,49лв и лихви в размер на 34,17лв; установения с РА дължим данък по чл.48, ал.1 ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2018г до 31.12.2018г в размер на 6821,56лв и лихви за просрочие в размер на 3126,14лв и определя на дължим данък в размер на 5741,56лв и лихви в

размер на 2507,13лв и установения с РА дължим данък по чл.48, ал.1 ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2021г до 31.12.2021г в размер на 9661,13лв и лихви за просрочие в размер на 1988,69лв и определя на дължим данък в размер на 3978,31лв и лихви в размер на 467,99лв.

Съгласно Решение на директор дирекция ОДОП С., същият е приел, че разполагаемите парични средства в брой към началото на ревизирия период 01.01.2017г приходните органи правилно и обосновано са признали сума в размер на 27500лв, за която е доказано, че е с произход от получени заеми в предходни периоди и основателно не са признати като налични в брой суми по договор за доверително управление с Д. В., тъй като това са чужди средства и като такива не формират доходи на лицето. Въпреки това директорът е приел, че същите следва да се отразят в приходната й част като постъпление, тъй като след като са получени в брой и в следствие са внесени от лицето по личната му банкова сметка, те се явяват налични в края на ревизирия период като салдо по банка, защото не са върнати на доверителя, а са фактически разполагаеми от жалбоподателя, с оглед че това не е сторено, то неправилно се формира недостиг, който не е реален и не отговаря на фактите и обстоятелствата съгласно доказателствата по преписката. Решаващият орган е кредитирал обясненията на лицето и представения договор за доверително управление и е приел, че договорът не е създаден само за целите на ревизионното производство и в приходната част на съпоставките за спорните 2017г, 2018г и 2021г следва да се отразят като постъпления получените от жалбоподател суми през тези периоди по договора, които са в размер по 10800лв годишно за всяка от годините 2017г, 2018г и 2021г и следва да се преизчислят резултатите от съпоставките, които по приложената в акта формула съгласно решението се определят по периоди както следва: за 2017г. е налице превишение на доходите над разходите в размер на 7 394,00лв, за 2018г- недостиг в размер на 51943,63лв.

С оглед на това, че за 2017г е установен недеклариран доход в размер на 500лв от продажба на МПС, който не се оспорва, според Директор дирекция ОДОП за този период е доказано обстоятелството по чл.122, ал.1, т.2 от ЗДДФЛ и на основание чл.122, ал.2 от ДОПК с решението е определена обща годишна данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ в размер на 10 904,90лв и следва дължим данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ в размер 1090,49лв, след приспадане на внесен данък в размер 1 039,83лв директор дирекция ОДОП определя данък за довносяне в размер на 50,66лв, като за надвносената сума се дължи лихва за просрочие за периода от 01.05.2018г до 17.07.2024лв в размер 34,17лв.

Предвид, че за 2018г е установен недостиг в размер на 51 943,62лв, според решаващия орган за този период е доказано обстоятелство по см.чл.122, ал.1, т.7 ДОПК и на основание чл.122, ал.2 ДОПК с решението е определена обща годишна данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ в размер на 57415,58лв и следва дължим данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ в размер 5741,56лв. След приспадане на внесен данък в размер на 1 367,28лв е налице данък за довносяне в размер на 4 374,28лв, като за невнесената сума се дължи и лихва за просрочие за периода от 01.05.2019г до 17.07.2024г в размер на 2 507,13лв.

За 2021г освен коментиранията сума по договора за доверително управление в размер на 10 800, която следва да се отрази като постъпление в приходната част на съпоставката, решаващият орган е намерил за основателно възражението на лицето, че в стойността на разходите за този период неправилно на ред 17 е включена сумата в размер на 46 028,26лв, същата представлява припадащата се част от разходи за придобиване на 1/2ид.ч. от имот в [населено място], [улица], за който от представен НА и приложени банкови извлечения е видно, че е платена по банков път преди изповядване на сделката през 2020г и следва да участва в съпоставката за 2020г, когато фактически е извършен разхода. Съгласно решението се изчислява недостиг за 2021г в размер на 33 437,51лв, който представлява недеклариран доход от неустановен източник и съставлява доказано обстоятелство по чл.122, ал.1, т.7 ДОПК и на осн.чл.122, ал.2 ДОПК с решението е определена обща годишна данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ в размер на 39 783,07лв и следва дължим данък по чл.48, ал.1 ЗДДФЛ в размер на 3 978,31лв. След приспадане на внесен данък в размер на 2 236,52лв е налице данък за довносяне в размер на 1 741,79лв, като за невнесената сума се дължи лихва за просрочие за периода от 01.05.2022г до 17.07.2024г в размер на 467,99лв.

Относно установен с РА размер на надвносен 10% данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ за 2019г и 2020г, според Директор дирекция ОДОП актът е правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден. Аналогично е счетено и по отношение допълнително установените задължения за 15% данък по чл.48, ал.2 ЗДДФЛ за

доходите от стопанска дейност като ЕТ за периодите от 2018-2021г и допълнително установените задължения за осигурителни вноски за ДОО, УПФ и ЗОП-жалбата е приета за неоснователна и РА е потвърден в тази му част.

В хода на съдебното дирене са приети и приложени административната преписка, представена от административния орган с писмените доказателства, както и допълнително представените от ответника Решение от 28.02.2022г. за изнемване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка, издадено от директор на ТД на НАП при ТД С. и Заповед №102/07.02.2022г. за прекратяване служебно правоотношение с Т. П. Н..

С определение №6513 от 25.02.2025г. е уважено доказателствено искане на оспорващата страна, като е допусната и назначена ССЧЕ със следните задачи: Задача № 1. Да се направи съпоставка на приходите и разходите на И. Ц. за всяка от годините на ревизирувания период, като се вземат предвид следните данни:

1.1. Като приходи да се признаят всички приходи, приети за такива от ревизирувания екип и включени в съпоставката на приходите и разходите в Ревизионния доклад Хе Р-22221423006866-092-001/17.05.2024 г. и от контролната инстанция в Решение № 1367/08.10.2024 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ [населено място].

1.2. Като разходи да се признаят всички разходи, приети за такива от ревизирувания екип и включени в съпоставката на приходите и разходите в Ревизионния доклад № Р-22221423006866-092-001/17.05.2024 г. и от контролната инстанция в Решение Х« 1367/08.10.2024 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ [населено място].

1.3. Като разполагаеми средства в брой в началото на ревизирувания период /Начално салдо/ да се приеме сумата от 27 500.00 лв., установени като налични към 01.01.2017 г. от ревизирувания екип /стр.52 от Ревизионния доклад/.

1.4. Установеният положителен остатък в края на съответната ревизирувана година да се приеме за разполагаеми средства /Начално салдо/ в началото на следващата година. В резултат на проверките и анализа на документите, приложени към делото като доказателствен материал вещото лице е дало следното заключение: за 2017г е установено превишение на постъпленията над разходите в размер на 19094,00лв, за 2018г. е установено превишение на постъпленията над разходите в размер на 30950,38лв, за 2019г е установено превишение на постъпленията над разходите в размер на 44113,38лв, за 2020г е установено превишение на постъпленията над разходите в размер на 63371,30лв, за 2021г е установено превишение на приходите над разходите в размер на 29 933,79лв. Съгласно заключението вещото лице се е съобразило с Решение №1367/08.10.2024г на директор на Дирекция ОДП и е взело в предвид следното: независимо, че паричните средства по договор за доверително управление не са собственост на Ц. и същите не представляват облагаем доход на лицето, за нуждите на съпоставката те са отразени в приходната част като постъпление, тъй като след като са получени в брой и в следствие са внесени от лицето по личната му банкова сметка, те се явяват налични в края на ревизирувания период като С. по банка, защото не са върнати на Доверителя, а фактически са разполагаеми от И. Ц., но данните по личната банкова сметка на лицето не могат да се игнорират в съпоставката. Тъй като в съпоставката по РД това не е направено, това постъпление, което е с доказан източник от деклариран и обложен доход от наем на недвижим имот, собственост на Д. В., то отразявайки в съпоставката само пълен размер на банковата наличност в края на периода, в която се съдържат и средства на друго лице, неправилно се формира недостиг, който не е реален и все едно е недостиг, който следва да се третира с неустановен източник и да се обложи с данък. Ако обаче постъплението е отразено в приходната част, т.к. получаването на паричните средства е доказано и те са с установен произход, то ще има наличност по банка в размер на получените средства, но резултатът от съпоставката ще е нулев, т.е. това ще покаже, че лицето фактически не е извършило разходи, получило е чужди средства, които не са негов доход и единствено е внесло тези пари по банковата си сметка. Вещото лице се е съобразило, че съгласно Решение №1367/08.10.2024г решаващият орган счита, че за да бъде правилно отразена фактическата обстановка, в приходната част на съпоставките за 2017г, 2018г и 2021г следва да се отразят като постъпления получените от Ц. през тези периоди по Договора за доверително управление, които са в размери по 10 800лв/годишно за всяка от процесните 2017г, 2018г и 2021г. За начална разполагаема сума в брой към 01.01.2017г са приети 27500лв при декларирани от Ц. 49000лв /писмени обяснения вх.№59-00-576/18.09.2023г. За сумата от 27500лв

приходните органи са приели, че е с доказан произход от получени през 2015г и 2016г заеми в брой от физически лица. При съпоставката за 2017г органите по приходите потвърждават разполагаемата сума на 01.01.2017г в брой от 27 500лв от доказани заеми през предходни периоди и не са включили средства по договор за доверително управление, поради това, че постъпилите средства по този договор не са част от имуществото на жалбоподател. Вещото лице се е позовало на решение на директор на дирекция ОДОП, съгласно което разполагаемите парични средства в брой към началото на ревизирия период е правилно изчислен и определен от приходните органи в размер на 27500лв и е взета в предвид тази сума като парични средства в брой в съпоставката за 01.01.2017г-31.12.2017г /т.1 от таблицата/. В съпоставката в т.3 като постъпления от получени суми по договор за доверително управление е включена сумата от 10800лв. С оглед оспорване установяване на спорните обстоятелства по делото, е изслушана ССЧЕ, Заключението на ВЛ е прието по делото. Същото е оспорено от страна на ответник, който намира същото за неправилно по смисъла на чл.201 ГПК, тъй като са неверни изводите на вещото лице, обективирани на стр.4 и 5 от Заключението и е налице двукратно включване на суми, които са приети като такива от органите по приходите. На стр.4 и стр. 5 от заключението вещото лице е обективирало мотивната част от Решение №1364/08.10.2024г на директор дирекция ОДОП по отношение договор за доверително управление и изведения в същото решение извод на решаващия орган, че за да бъде правилно отразена фактичката обстановка в приходната част на съпоставките за 2017г, 2018г и 2021г следва да се отразят като постъпления получените от Ц. през тези периоди по договора за доверително управление, които са в размери по 10800лв годишно за всяка от процесните 2017г, 2018г и 2021г./стр.16 от Решение №1367/08.10.2024г, съответно стр.21 от съдебната преписка/. На следващо място вещото лице е коментирало началното салдо за 2017г, като е отразило декларираните от Ц. парични средства в брой, както и че 27500лв от тези средства приходните органи са потвърдили разполагаемата сума в брой в този размер от доказани заеми през предходни периоди, същата сума е приета и от решаващия орган, предвид това е приело сочената сума 27500лв за налични средства в брой, отразени в съпоставката за 2017г. Предвид това правилно в експертното заключение е отбелязано, че паричните средства по договора за доверително управление, сключен между И. Ц. и Д. В., които следва да се отразят като постъпления през 2017г, 2018г и 2021г и са в размер по 10800лв годишно за всяка от процесните 2017г, 2018г и 2021г/ са различни от паричните средства в брой в размер 27500лв към 01.01.2017г, които са доказани заеми през предходни години и следва да бъдат признати за начално салдо в брой. Съответно паричните средства в брой /27500лв/ са отразени в съпоставката за 2017г в т.1 „Парични средства в брой – Е. П. договор от 07.12.2015г и К. И. договори от 26.08.2016г и 29.09.2016г , а постъпленията от получени суми по Договор за доверително управление в размер 10800лв са отразени като постъпления в съпоставката за 2017г, 2018г и 2021г /т.3, колона четвърта/. Едва в писмени бележки се оспорва заключението с аргумент, че в него за всички периоди /колона 6/ не са отразени сумите, декларираните от жалбоподател като разполагаеми налични средства в брой към 31.12.2017г и е приета сума в брой 0,00лв. Същите не са отразени в съпоставките, тъй като за тях няма документална обосновааност за тези суми, поради което и правилно не са отразени като парични средства в брой за съответните периоди. Съдът кредитира заключението въз основа на приобщения доказателствен материал.

В хода на съдебното дирене са разпитани свидетелите при режим на довеждане Ф. И. и Б. И.-наематели на 2 от отдаваните в ж.к. Л. през ревизирия период жилища по сключените договори за наем. Свидетелят И. дава показания, че наемната цена е определена на приятелски принцип, тъй като жалбоподателят е приятел на баща й. Директно са питали жалбоподател дали отдава жилището под наем, жилището не е представяно чрез брокерски фирми и агенции. Свидетелката И. дава показания, че е намерила жилището чрез З. /другия свидетел, който не е дошъл на заседанието/, която е приятелка на И. и чрез нея се е свързала с жалбоподател да даде апартамента под наем за наемна цена от 300лв. Заявява, че не знае какви са били наемните цени в района, тъй като преди това не е живяла под наем, а при сестра й.

При така установената фактическа обстановка съдът мотивира следните правни изводи:

Жалбата срещу процесния РА е подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице. РА в неговата цялост е обжалван по административен ред и не е отменен, поради което жалбата се явява процесуално допустима, разгледана по същество е основателна, поради следните съображения:

При дължимата пълна служебна проверка на валидността и законосъобразността на оспорвания РА,

съгласно разпоредбата на чл.168 от АПК във вр. с §2 от ДР на ДОПК, съдът приема, че оспореният РА е валиден административен акт, издаден след провеждане на ревизия, възложена от надлежно оправомощен административен орган, в определения от него срок. РА е издаден от компетентните органи - възложителя на ревизията и ръководителя на същата, в съответствие с нормата на чл.119 ал.2 от ДОПК и чл.7, ал.3 от ДОПК, и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Съдът намира също, че обжалваният ревизионен акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. Представени са доказателства за подписване на съставените в хода на ревизията електронни документи с квалифициран електронен подпис, валиден към датата на полагането му.

Съдът приема, че в ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. При ревизията са връчени по надлежния ред искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице, във връзка с които са представени и писмени обяснения и писмени доказателства както от ревизирания, така и от третите лица. Получените сведения са приобщени по установения ред към административната преписка.

Въз основа на установеното от фактическа страна и на основание приложените по делото писмени доказателства и заключението на ССЕ, съдът намира, че оспореният акт е издаден при неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменен.

Основната задача на разпоредбата на чл. 122 от ДОПК е да даде възможност да се извърши облагане и тогава, когато необходимите данни за установяването на данъчните задължения съобразно приложимите норми на материалния закон не са налице. Разпоредбата на чл. 122 от ДОПК е призвана да преодолее тази пречка пред ревизионното производство и създава условия за попълване или направо заместване на липсващите доказателства с други данни, които да позволяват установяването на задълженията. За да се приложи чл. 122 от ДОПК при установяването на дължимия данък следва да е налице особен случай, който да пречатства извършването на ревизия по общия ред. Тези особени случаи са уредени изчерпателно от чл. 122 от ДОПК и се установяват обективно от органа по приходите в условията на пълно доказване, за да премине ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК. Установяването на основанията следва да е доказано с допустимите от ДОПК доказателства, като доказателствената тежест е върху органите по приходите и не е допустимо прилагането на разпоредбата при само предполагаемо наличие на основание. За да се приложи презумпцията на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирания субект.

С РА е установен дължим данък по чл.48, ал.1 ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2018г до 31.12.2018г в размер на 6 821,56рн и лихви за просрочие в размер на 3126,14лв, като с Решение №1367/08.10.2024г на директор дирекция ОДОП С. РА е изменен и е определен дължим данък в размер на 5741,56лв и лихви в размер на 2507,13лв.

Установен е дължим данък с РА по чл.48, ал.1 ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2021г до 31.12.2021г в размер на 9661,13лв и лихви за просрочие в размер на 1988,69лв, като с Решение №1367/08.10.2024г на директор дирекция ОДОП С. РА е изменен и е определен дължим данък в размер на 3978,31лв и лихви в размер на 467,99лв.

Не се спори, че процесното ревизионно производство се е развило по реда на чл. 122 от ДОПК, като основата за облагане с данъци е определена въз основа на извършен анализ по чл. 122, ал. 2 от ДОПК.

Разпоредбата на чл. 122 и следващите от ДОПК регламентира ревизия при особени случаи при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1 - 8 ДОПК, като се приложат размерите на съответния материален закон, но с данъчна основа, определена по чл. 122, ал. 2 ДОПК, при изследване на посочените в тази разпоредба и относими за конкретния случай обстоятелства по т. 1 - 16. Тази ревизия се извършва, когато липсва възможност за провеждане на ревизия по общия ред, при която основата за облагане се определя съобразно приложимия материален данъчен закон.

Предвид особения характер на ревизията по чл. 122 и сл. от ДОПК, в разпоредбата на чл. 123, ал. 1 ДОПК се съдържа оборима законова презумпция, че в случаите по чл. 122, ал. 1 ДОПК при определяне на данъчната основа по чл. 122, ал. 2 от същия кодекс, се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато: 1. стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на

собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него; 2. направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква "а" от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства.

В производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства /чл. 124, ал. 2 ДОПК/. Според константната съдебна практика, за да се приложи разпоредбата на чл. 122 от ДОПК при установяването на дължимия данък, следва да е налице особен случай, който да пречатства извършването на ревизия по общия ред за определяне на конкретното данъчно задължение, за конкретния данъчен период и за конкретния данъчен субект. Установяването на основанията следва да е доказано с допустимите от ДОПК доказателства, като доказателствената тежест е за органите по приходите и не е допустимо прилагането на разпоредбата при само предполагаемо наличие на основание. Въведената с чл. 124, ал. 2 ДОПК презумпция обаче следва да бъде оборена от жалбоподателя, когато от органите по приходите са събрани допустими, необходими и относими за изясняване на фактите и обстоятелствата в ревизионното производство доказателства, въз основа на които са формирали и изводите си за укрити приходи или доходи, тъй като е установено несъответствие между получените доходи от Ц. и извършените разходи, т.е. разходите надвишават приходите.

В случая данъчната основа по чл.17 ЗДДФЛ за 2018г и 2021г е определена по специалния ред на чл.122, ал.2 ДОПК поради наличие на предпоставките на чл.122, ал.1 т.7 ДОПК-установените разходи надвишават получените приходи. Соченият извод е необоснован, тъй като в хода на ревизията са събрани множество писмени документи за приходите и разходите на жалбоподател през ревизирания период, които са послужили за изготвяне на съпоставката на приходите и разходите в ревизионния доклад. Всичките те са анализирани в РД и в Решението на директор дирекция ОДОП С. и са приети за относими и валидни и установените с тях приходи и разходи са включени в съпоставката. Освен всички документално обосновани приходи и разходи в съпоставката са включени суми, които са декларираните от Ц. като разполагаеми средства в брой в началото и в края на всяка от ревизираните години /начално и крайно салдо/-л.440 от папка 3 от делото. Данните от тази декларация е приета частично от ревизиращите органи, като по отношение декларираното начално салдо за 2017г е отхвърлена частично и е приета от декларираната налична сума в брой към 01.01.2017г в размер 49 000лв, за налична сума в размер 27500лв, като документално доказана сума. В частта на декларираните крайни салда е приета без възражение, като липсва анализ на приходните органи, свързан с наличието на документалната обоснованост на така декларираните от физическото лице суми в брой в края на всеки ревизиран период. Обосновани са възраженията на жалбоподател, че по този начин е нарушена фактическата логика на съпоставката, което от свое страна е довело и до изкривяване на крайния резултат в полза на приходите.

Тъй като в обхвата на ревизирания период е включена 2017г, но установените задължения за 2017г са отменени от решаващия орган, същите не са предмет на оспорване в настоящото дело, въпреки това фактическите констатации на органите по приходите за 2017г /съответното съпоставката на приходите и разходите за 2017г/ са относими към задълженията за спорната 2018г, тъй като от крайното салдо на съпоставката за 2017г зависи началното салдо в съпоставката за 2018г. Предвид на това по делото бе допусната и назначена ССЧЕ, която да извърши съпоставка на приходите и разходите на Ц. за целия ревизиран период, в т.ч. и за 2017г. Така вещото лице е взело предвид всички доказателства за приходи и разходи на жалбоподателя, които са приети за безспорни от ревизиращия екип и от директор на дирекция ОДОП, вещото лице като начално салдо през 2017г приема сумата, която е взета като меродавна и от ревизиращите органи, в т.ч. и от Директор на дирекция ОДОП, а именно 27500лв налични средства в брой към 01.01.2017г . С оглед горното крайното салдо за 2017г се формира като положителна разлика от началното салдо и приходите за 2017г от една страна и разходите за 2017г от друга страна. Именно поради това и крайното салдо за 2017г правилно е прието от вещото лице като начално салдо за 2018г. Така за 2017г вещото лице приема като документално обосновани парични средства към 01.01.2017г в брой в размер на 27500лв, като същата сума кореспондира с мотивите в Решението на Директор дирекция ОДОП, съгласно които тази сума е с доказан произход от получени през 2015г и 2016г заеми в брой от физически лица и парични средства в банкови сметки в размер 20016,12лв или общо парични средства 47 516,12лв. в

колона 4 постъпления са включени установените от приходните органи такива, като са включени и 500лв недеклариран доход от продажба на МПС /същият е придобит от жалбоподател с договор за продажба на МПС от 29.03.2017г на стойност 6000лв-л.280-281 от Папка №3 по делото и продаден от жалбоподател през същата година с договор за покупко-продажба на МПС от 11.04.2017г л.а. К. Е. за сумата от 6500лв. – л.277 от Папка №3 по делото , анализиран в Решение на директор дирекция ОДОП от 08.10.2024г.. Като постъпления в колона 4 е включена и сумата по договор за доверително управление в размер 10800лв. Така посочената сума е приета от решаващия орган че следва да бъде отразена в приходната част на съпоставките за 2017г, 2018г и 2021г по договора за доверително управление за всяка от процесните 2017г, 2018г и 2021г. С оглед горното постъпленията за 2017г са правилно изчислени от вещото лице в размер 92424,25лв. Извършените разходи за 2017г съгласно експертното заключение са в размера, изчислен и от приходните органи-94136,03лв. В колона последна –парични средства към 31.12.2017г е сформирана като сума –парични средства в банкови сметки, като не е приета декларираната от лицето сума за парични средства в брой, тъй като същата е документално необоснована, като в РА липсват установявания за това защо декларираната сума в края на период 2017г е приета за документално доказана. С оглед горното според съда правилен е извода на вещото лице, че за 2017г приходите превишават разходите със сумата от 19 094лв. Именно тази сума, правилно е приета като начално салдо за 2018г. Следва да се отбележи, че вещото лице е изготвило съпоставката на приходите и разходите за всички години от ревизирания период по описания метод, като от нея е видно, че приходите на жалбоподателя надвишават разходите му за всяка от спорните години – за 2018г в размер 30950,38лв, която съответно сума е приета за начално салдо-парични средства в брой за 2019г, съответно за 2021г е прието, че приходите превишават разходите в размер на 29933,79лв, като в съпоставката за начално салдо-парични средства в брой за 2020г е прието установеното за предходната година превишение на приходи над разходи.

Съдът отбелязва, че така изготвените съпоставки на приходите и разходите за всички години от ревизирания период по описания метод за съпоставка, е базиран върху формираната постоянна практика на ВАС по този въпрос-напр. Решение №2406 от 11.03.2025г, постановено по адм.д.№11552/2024г по описа на ВАС. Така ВАС приема, че „методът на органите по приходите при издаването на РА трябва да следва разбирането за дохода като положително имуществено изменение, като проверката за имуществено и финансово несъответствие следва да се извършва като сборът на разполагаемите средства в брой и по банкови сметки в началото на периода и постъпленията се намали с разходите и наличните парични средства в брой и банкови сметки в края на периода /при наличието на такива/, респ. последните две категории да се приемат като начално салдо към 01.01. на следващия проверяван период.“ При положение, че в хода на ревизията се установи превишение на приходите над разходите към 31.12.2017г на данъчния период, то очевидно са налице доказателства за спестени средства в брой и те следва да се възприемат като начално салдо за следващата 2018г, което рефлектира върху размера на данъчната основа за облагане за ревизираните периоди. Следователно за спорната 2018г правилно е прието от вещото лице, че паричните средства в брой следва да бъдат в размер на 19094лв, като сборът на тази сума с паричните средства в банковите сметки към 01.01.2018г е в общ размер 45804,34лв. При налични постъпления в размер 110947,69лв/в които е включена и сумата от 10800лв по договора за доверително управление, съгласно решение на директор на дирекция ОДОП С./, разходи в общ размер 107449,47лв и парични средства в края на периода в размер на 18352,18лв /парични средства по банковите сметки на жалбоподателя към 31.12.2018г/, се установява, че превишението на постъпленията над разходите е в размер 30950,38лв. Аналогично за следващия спорен период 2021г при съпоставката за годината за начално салдо е приета установената положителна разлика на приходите и разходите, базирана на приети валидни доказателства, като паричните средства в брой са в размер 63 371,30лв, а паричните средства в банковите сметки са 10 359,26лв или общо 73730,56лв, приходите са в общ размер 163972,53лв, в т.ч и сумата от по 10800 лв за 2021г по договора за доверително управление, разходите са в размер 70458,83лв, а паричните средства към 31.12.2021г са в размер 137 310,47лв по банковите сметки на жалбоподател. При извършената съпоставка за 2021г правилно е установено превишение на приходите над разходите в размер 29 933,79лв.

Според съда съпоставката на приходите и разходите на жалбоподател за спорните 2018г и 2021г установява превишение на приходите над разходите, следователно не са налице основанията на чл.122, ал.1, т.7 от ДОПК за определяне данъчна основа по особения ред на чл.122, ал.2 от ДОПК. Установените

по особения ред задължения за данък по чл.48, ал.1 ЗДДФЛ за 2018г и за 2021г следва да се отменят като незаконосъобразни.

Относно данъчната основа по чл.28 от ЗДДФЛ. В ревизионния акт са определени задължения за данък върху доходи от дейност на ЕТ по реда на чл.26, ал.7 от ЗДДФЛ за всяка от ревизираните години, като същите са потвърдени изцяло с Решението на директор на дирекция ОДОП С.. Не е спорно, че данъкът е определен при наличието на предпоставките на чл.122, ал.1 ДОПК-укрити приходи. Съгласно изложеното в РД и в РА жалбоподателят, който е местно физическо лице по см. чл.4, ал.1, т.1 от ЗДДФЛ е упражнявал стопанска дейност като едноличен търговец при отдаването под наем на три броя недвижими жилищни имоти, два от тях, находящи се в жк Л. 6 /ап.4 и ап.6/, придобит преди ревизирания период /през 2012г/ и един, находящ се в ж.к. Л. 5 /ап.22/, придобит през ревизирания период 2018г и продаден през 2022г след ревизирания период. Не е спорно също, че жалбоподателят не е регистриран като ЕТ и няма регистрация по ЗДДС и няма дялове и участия в търговски дружества. Безспорно е също така, че за всяка една от ревизираните години /2017г, 2018г, 2019г, 2020г и 2021г. Ц. е подал годишни данъчни декларации по чл.50 от ЗДДФЛ, като са декларирани получени доходи от трудови правоотношения /от 19.05.2014г до момента работи по трудов договор с работодател Тапет Експерт ЕООД и заема длъжност работник в строителството на сграда, и като такъв е осигуряван за всички рискове/с ГДД са декларирани също получени доходи от отдаване под наем на недвижими имоти в размер на 4615,38лв за 2017г, 9230,77лв за 2018г, 12000лв за 2019г, 15824,18лв за 2020г и съответно 12000лв за 2021г. Установено е с РА, че три от апартаментите в[жк]– апартаменти №4, №6 и №22 са отдавани под наем за живеене на три физически лица наематели: Б. Г. И. за месечен наем в размер на 400лв, З. Я. С. за месечен наем от 300лв и Ф. К. И. за месечен наем от 300лв. На наемателите са извършени насрещни проверки, при които е потвърдено ползването на имотите под наем. Представени са и сключените между физическото лице –жалбоподател/наемодател/ и физическите лица /наематели/. Според ревизиращите разходите за консумативи на апартаментите са плащани от наемателите за тяхна сметка, предвид това в съпоставките не са включени суми за разходи на жалбоподател. Жалбоподател също така е декларирал получените доходи от наем в ГДД и за тях е внесъл съответния данък от 10% по чл.48, ал.1 ЗДДФЛ. Формиран е извод, че жалбоподател е реализирал приходи от наем, които е декларирал в приложение №4 на ГДД по чл.50 ЗДДФЛ, но доколкото ревизираното лице закупува преди и след ревизирания период недвижими имоти, които отдава под наем дългосрочно, то закупуването им е с инвестиционна цел и сключените последващи сделки с отдаването им под наем, следва да се определят като търговски /извършени по занятие и с цел извличане на печалба и приходите от наем на тези имоти съставляват доходи по чл.26, ал.1 от ЗДДФЛ и са облагаеми с данък по чл.48, ал.2 от ЗДДФЛ с 15%. На основание чл.122, ал.2 ДОПК данъчните органи формират данъчна основа за доходите от стопанска дейност и определят съответния 15% дължим данък по чл.48, ал.2 ЗДДФЛ по периодите от 2018г до 2021г вкл.

С ревизионния акт, издаден по реда на чл. 122 и следващите от ДОПК, се твърди наличието на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2ДОПК - налице са данни за укрити приходи или доходи. Спорен е фактът представлява ли полученият от Ц. от отдаването под наем на трите недвижими имота, находящи се в[жк]доход, като такъв от стопанска дейност на физическо лице, попада ли това физическо лице в обхвата на понятието на „търговец“ по смисъла на ТЗ, макар и да не е регистрирано като едноличен търговец.

За установяване на обстоятелството по т. 2 на ал. 1 на чл. 122 от ДОПК от значение е дали извършените от жалбоподателя сделки е довело до реализиране на облагаеми доходи, които са били укрити от фиска, независимо дали това са гражданскоправни или търговски сделки. Видът на сделките е относим към реда за определяне на данъчната основа и размера на приложимата данъчна ставка. Облагането на доходите е свързано и със задължението за деклариране, предвидено в чл. 50 от ЗДДФЛ. Декларацията по чл. 50, ал. 1, т. 1 ЗДДФЛ, която задължените лица подават за придобитите през годината доходи, облагани с данък върху годишната данъчна основа по чл. 28 ЗДДФЛ /за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец/ е от категорията на декларациите по чл. 105 ДОПК, доколкото с нея те сами изчисляват основата и дължимия данък. Тези декларации са изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 2 ДОПК. Значението на ГДД по чл. 50 ЗДДФЛ за огласяването на доходите и за определяне на размера им определя пропуската на задълженото лице да подаде декларация /или неточното деклариране/ като форма на укриване на доходи, което е въведено с чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК основание за провеждане на ревизията по особения ред. Това

основание не е в конкуренция с основанието по чл. 122, ал. 1, т. 1 ДОПК, доколкото сочената там неподадена декларация е такава, въз основа на която се определя задължението, т. е. от вида на декларациите по чл. 107, ал. 1 ДОПК.

В случая доходите от отдаването под наем на имуществото са били декларираны в срок с ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ в Приложение №4, но това се следва именно като резултат от отсъствието на качеството ЕТ на Ц..., вкл. и невъзможността действията по отдаване под наем на закупените преди и в ревизирания период недвижими имоти да бъдат приравнени на дейност по занятие по смисъла на ТЗ. В този смисъл не би могло да се твърди, че жалбоподателят е имал за цел да укрие придобитите от него доходи. Напротив – той е направил необходимото за облагането с данък 10 %, като ги е декларирал. От пълното неизпълнение или от неточното изпълнение на несъществуващо задължение, а именно – деклариране по чл. 50, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 28 ЗДДФЛ, не следва да се правят изводи във вреда на данъчния субект.

В настоящия случай данъкът е определен по отношение на лицето за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец. Съгласно чл. 26, ал. 1 ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност като едноличен търговец е формираната по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане данъчна печалба, включваща и финансовия резултат от прехвърляне на предприятието на едноличния търговец без заличаване на едноличния търговец от търговския регистър. От друга страна, по силата на чл. 26, ал. 7 ЗДДФЛ, по реда на ал. 1 - 6 се облагат и доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на Търговския закон, но не е регистрирано като едноличен търговец.

Понятието "търговец" е дефинирано в чл. 1 от ТЗ - всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва някоя от сделките по ал. 1, т. 1 - 15, или образува предприятие, което по обем и предмет изисква неговите дела да се водят по търговски начин. Дефинирането на едно физическо лице като търговец не следва от броя на сделките, нито от това дали реализира на практика печалба от тази си дейност /това следва и от директното тълкуване на нормата на чл. 1, ал. 1 от ТЗ/, а от това дали извършваната от него дейност по естеството си е организирана като търговска.

В конкретния случай са извършени сделки по отдаване под наем на процесните негови НИ, от които по отношение на жалбоподателя, е реализирана икономическа облага, но доколкото тази облага е съществена характеристика на гражданскоправните сделки, от процесния вид, то не може да се ползва като приоритетен критерий, обуславящ характера на сделката като търговска.

Понятието "търговец" не изисква конкретна продължителност на извършваната дейност, но съществена характеристика на дейността е нейната системност и то за определен период от време. Или иначе казано, търговска ще бъде както дейността, осъществявана систематично и интензивно в определен момент от съответен данъчен период, така и дейност, осъществявана систематично и регулярно през целия ревизиран период, но и в двата случая следва да е насочена към реализиране на печалба и установяване на трайни доходи, доколкото именно това я различава от обикновеното упражняване на правото на собственост върху недвижим имот и вещи, което не съставлява икономическа дейност. Броят и мащабите на осъществяваните продажби по закупуването на НИ, които в последствие са били отдавани под наем също не е определящ, като следва да се извърши преценка на наличието или липсата на активни действия на лицето с оглед използването на средства, ползвани от производител, търговец или доставчик на услуги, които надхвърлят обикновеното управление на лично имущество - например дейности по извършване на подобрения в закупените имоти с цел отдаването им под наем на по-висока цена след извършените преустройства, ново обзавеждане и т.н., дейности по рекламиране и използване на специализирани онлайн платформи или средства за масова комуникация, които критерии се извличат от практиката на СЕС - решение по съединени дела С-180/10 и С-181/10 /т. 36, т. 37, т. 39 и т. 40, което макар и да касае приложното поле на системата на ДДС, извежда основните критерии за квалифициране на дейността като "независима икономическа"/.

В РД органите по приходите са взели данните за получените наеми от приложение №4 от ГДД, премахнали са нормативно признатите разходи за дейността и към така определената данъчна основа са приложили по-висока данъчна ставка-15 на сто. Ревизиращите не са събрали доказателства за наемните отношения, установяващи различни от вече декларираните в ГДД факти. Изводът, че отдаването под наем на тези три апартамента е стопанска дейност на физическо лице, действащо като търговец по смисъла на ТЗ е необоснован. Безспорно обективни критерии, характеризираща дейността като търговска са брой

продажби, обем на продажби /търговски оборот/, активни дейности за предлагане на продуктите, дейност по преработка или поправка на продуктите и специфична субективна цел-постигане на печалба. В случая броя на продажбите е три наемни правоотношения, т.е. не могат да се определят като стопанска дейност, тъй като притежаването на три недвижими имота, два от които са закупени от жалбоподател много преди ревизирания период /придобити през 2012г/ и само един, придобит през ревизирания период /2018г и продаден след ревизирания период -2022г/ не прави от собственика търговец. Също така отдаването под наем е способ за използване на имота без да се развива стопанска дейност, доходите от наем се явяват пасивен доход от притежаване на актив, както лихви, ренти, дивиденди и др. В случая тези доходи не зависят от усилията на получателя им, а от вида и характера на имуществото, което се експлоатира за получаването им. Следва да бъде отчетен факта, че по договорите за наем наемателите са все физически лица, договорите са дългосрочни /за срок от 5г/, няма данни същите да са били анексирани, нито да е била извършена промяна в смисъл увеличение на наемната цена. Във всички от тях изрично е записано, че наемател е длъжен да заплаща съответните разходи, свързани с ползването на имота, вкл. евентуални такси за поддръжка /чл.4, ал.2/, както и да отстранява своевременно и за своя сметка повредите, които се дължат на обикновеното употребление на имота /ал.4 на същия член/ и задължението му да не извършва преустройства в имота, да се правят изменения на инсталациите и каквито и да е подобрения и основни ремонти /ал.5 на същия член/. За разлика от краткосрочното отдаване под наем чрез дигитални платформи, в процесният случай жалбоподател не е полагал усилия да търси наематели, да предлага имотите чрез дигитални платформи, да почиства и поддържа апартаментите, да заплаща комуналните разходи и др. действия, характерни за стопанската дейност, свързана с отдаване на имоти под наем с търговска цел. По делото не са представени доказателства, че наемодателят е извършвал преустройства, освежителни ремонти, подмяна на мебелировка и др. с цел да предаде на имотите по-атрактивен вид, който да послужи за увеличаване на наемната цена. По делото бяха разпитани две от наемателките на процесните имоти, които потвърждават, че жалбоподател им е бил препоръчан от общи познати, договорите са сключвани без посредници и без активно предлагане на имотите в агенции, платформи и сайтове за недвижими имоти. Показанията на свидетелките са логични и последователни и се кредитират от съда. Безспорно се установи, че наемните цени не са променяни през целия ревизиран период, като Ц. е получавал наемите, а разходите по поддръжка на имотите се заплащат от наемателките. Същото се установява от движението на банковите му сметки, както и обстоятелството, че е имало случаи, при които наемите не са плащани редовно. Доколкото стойността на получаваните наеми /2 апартамента по 300лв месечно и 1 апартамент по 400лв месечно/ не са променяни, при отчитане тяхното местоположение /Жк Л. 5 и Л. 6/ следва, че жалбоподател не е извършвал търговска дейност. Нито в РА, нито в РД са установени дейности за активно предлагане на имотите с цел отдаването им под наем чрез агенции, брокери или платформи, за да се приеме, че жалбоподател извършва търговска дейност. Не на последно място съдът отчита, че през целия ревизиран период жалбоподател е работил по трудов договор в търговско дружество „Тапет експерт“ ЕООД в чийто предмет на дейност не е включено отдаване под наем на НИ.

Съдът не споделя твърденията на ревизиращите органи, че част от стопанската дейност на жалбоподател е продажба на един недвижим имот – апартамент в [населено място], район „В.“ през 2021г. Този доход е бил своевременно деклариран в приложение №5 на ГДД за 2021г, като не е спорно, че дължимият данък е внесен. Съгласно практиката на ВАС по прилагане на чл.26, ал.7 от ЗДДФЛ теоретичното обяснение на понятието търговец обвързва извършването на тази дейност с определена продължително и систематичност. В сферата на продажбите на недвижимите имоти за търговска дейност се приема продажбата на повече от три имота през една календарна година /Решение №4457/22.04.2015г на ВАС по адм.д.№6693/2014г, Решение №11599/03.10.2017г на ВАС по адм.д.№6141/2017г, Решение №3704/08.04.2025г на ВАС по адм.д.№333/2025г/

Обсъдените дотук обстоятелства по никакъв начин не насочват на търговска дейност по занятие. Напротив, разкриват поведение на ревизираното лице, съставляващо обикновено упражняване на правата на собственост върху имоти, от които нормално и очаквано е придобит доход.

От гореизложеното се формира безспорно изводът, че отдаването под наем на недвижими имоти в ревизирания период, два от които са закупени от жалбоподател много преди ревизирания период и един – придобит през ревизирания период не произтича от извършвана от И. Д. Ц. стопанска дейност като

търговец по смисъла на ТЗ, поради което и липсват както основанията по чл. 122, ал. 1, т. 2, от ДОПК, неприложима е хипотезата на чл. 26, ал. 7 ЗДДФЛ и не следва да се формира данъчна печалба по реда на ЗКПО. Липсата на данъчно задължение, каквото е установено с оспорения РА, обуславя и липсата на лихва, определена по ЗЛДТДПДВ. В този смисъл е Решения на VIII отд. на ВАС по адм. дело № 8641/2021 г. и адм. дело № 2874/2018 г., Решение по адм. дело № 7430/2016 г., I отд. на ВАС/. Съдът не споделя изложените в Решение на директор дирекция ОДОП С. аргументи, че отдаването под наем на апартаментите е с инвестиционна цел, тъй като лицето е извършило активни подобрения в закупените имоти, изразяващи се в извършване на разходи за матраци, мебели и тапети. На стр.21, 22 и 24 от констативната част на РД е отразено, че И. Ц. чрез Изипей е извършил заплащане на К. Н. за продажба на матраци – на 20.04.2018г-870лв, на 11.07.2018г-570лв и на 08.01.2019г-29,30лв, а на 01.04.2019г е извършен превод на В. Д. за покупка на тапети-692лв, на Е. П. К. е заплатена сума от 170лв на дата 25.09.2020г за покупка на лепило за тапети. Коментираните на стр.24 от РД разходи през 2018г и през 2019г са за издръжка и живот и са извършени по банков път плащания за покупка на мебели с получател М. М. /през 2018г/ и с получател Т. Н. /за 2019г./. Следователно физическите лица, получатели на мебелите през 2018г и съответно през 2019г са различни от физическите лица, наематели по договорите за наем за недвижим имот. Покупката на матраци, тапети и лепило за тапети не означава, че същите са предназначени за отдаването под наем апартаменти, ако все пак има индиции, а такива липсват, че са предназначени за тези имоти следва да се приеме, че жалбоподател е извършил дейност от обикновеното упражняване на правото на собственост на титуляра, тъй като същите не съставляват благоустройство на имота, което да доведе до повишаване на покупателната стойност на имотите, респ. до повишаване на наемните цени по договорите за отдаването им под наем.

Приходните органи приемат, че няма отклонение от пазарните цени, то наемните възнаграждения съответстват на пазарните цени за района, но такава експертиза не е възлагана, нито извършвана от ревизиращия екип, поради което остава недоказан извода на директор Дирекция ОДОП С., че за осъществяване на сделките са предприети активни действия за активно търсене и намиране на наематели и клиенти съгласно пазарните условия, т.е. по търговски начин. От показанията на разпитаните свидетели се установява, че активно търсене и намиране на наематели и клиенти от страна на жалбоподател не са извършвани, тъкмо обратното – наемателите са били активна страна по търсене на жилище под наем, като чрез техни близки и познати са се свързали с жалбоподателя. Не се доказва и твърдението на ревизиращите органи, и че тези договори са сключени съгласно действителните пазарни условия и цените на наемните отношения в този район и за процесния период –такъв анализ не фигурира нито в РА, нито следва от извършените процесуални действия на ревизиращия екип и приобщените в ревизионното производство доказателства. Неоснователно е прието, че отдаването на имотите под наем е част от професионалната дейност на жалбоподател с направена привръзка към договор за доверително управление с Д. В.. Съгласно чл.2 от договора действията по управление и стопанисване на имота се изпълняват от името на довереника и за сметка на доверителя и се отнасят до управлението и стопанисването на недвижим имот – магазин №3, находящ се в [населено място],[жк], [улица], подробно индивидуализиран в чл.1, ал.1 от Договора. Следователно дейностите по управление и стопанисване на този недвижим имот са различни от дейностите по отдаване под наем на имот жилище. Още повече, че съгласно договора за доверително управление посоченият магазин вече е бил отдаден под наем /договор за наем от 12.08.2016г-виж чл4, ал.1/ преди датата на сключване на договора за доверително управление на средства от 17.08.2016г, т.е. в обхвата на действията по управление и стопанисване на магазина не се включват и действия по отдаване на НИ под наем.

Ревизионният акт в частта на установени задължения за данък по чл.48, ал.2 от ЗДДФЛ върху доходите от дейност като ЕТ за периодите от 01.01.2018г до 31.12.2021г следва да бъде отменен.

Доколкото допълнително начислените с акта осигурителни задължения за ДО, УПФ и ЗОВ пряко произтичат от установения облагаем доход от стопанска дейност като ЕТ, то РА следва да бъде отменен и в частта на установени задължения за осигурителни вноски за ДОО и УПФ и ЗОВ за периодите от 01.01.2018г до 31.12.2021г.

Заклучение: подадената от И. Д. Ц. жалба е основателна, поради което и издаденият спрямо нея РА в частта, която не е отменен с Решение №1367/08.10.2024г. на Директор на Дирекция ОДОП С. следва да

бъде отменен като незаконосъобразен /чл. 160, ал. 1 ДОПК/.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото съгласно представения списък /л.187 от делото/ в общ размер 3539лв, от които 10лв. за заплатена държавна такса, 2700лв адвокатско възнаграждение по б.“б“ предл. първо от договор за правна защита от 20.05.2024г, платено по банков път /л.190/ и 829лв. възнаграждение за изготвена ССЧЕ.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд София - град, III-то отделение, 67 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на И. Д. Ц., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица] РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221423006866-091-001/17.07.2024г. на органи по приходите при ТД на НАП С. в изменената и потвърдена с Решение №1367/08.10.2024г. на Директор Дирекция ОДОП С. част, както следва:

- определения дължим данък по чл. 48. ал. 1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. в размер на 5 741,56 лв. и лихви в размер на 2 507,13 лв.

- определения дължим данък по чл. 48. ал. 1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. в размер на 3 978,31 лв. и лихви в размер на 467,99 лв.

и в частта относно установени задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ върху доходите от дейност като ЕТ за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2021 г. и на задължения за осигурителни вноски за ДОО и УПФ и ЗОВ за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2021 г.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на И. Д. Ц. с ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 3539 лв. (три хиляди петстотин тридесет и девет лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: